I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 722/97 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Απριλίου 1997

σχετικά με δράσεις που εφαρμόζονται στις αναπτυσσόμενες χώρες στον τομέα του περιβάλλοντος στο πλαίσιο της μακρόπνοης ανάπτυξης

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 130 Σ και 130 Χ,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [2],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης [3],

Εκτιμώντας:

(1) ότι είναι ανάγκη να επιτευχθεί μακρόπνοη ανάπτυξη, συμβάλλοντας στην ένταξη της περιβαλλοντικής διάστασης στην αναπτυξιακή διαδικασία·

(2) ότι η δημιουργία κατάλληλων μέσων και η εφαρμογή πειραματικών δράσεων αποτελούν ουσιαστικά στοιχεία για την ένταξη της περιβαλλοντικής διάστασης σε όλους τους σχετικούς τομείς·

(3) το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Μαΐου 1992, σχετικά με το περιβάλλον και τη συνεργασία για την ανάπτυξη·

(4) ότι η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της ενέκριναν τη διακήρυξη του Ρίο, και το πρόγραμμα δράσης Agenda 21·

(5) ότι η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της έχουν επικυρώσει τις συμβάσεις για τη βιολογική ποικιλομορφία και τις κλιματικές μεταβολές και έχουν υπογράψει τις συμβάσεις για την απερήμωση, δεσμευόμενα να λαμβάνουν υπόψη τις κοινές αλλά διαφορετικές ευθύνες των ανεπτυγμένων και αναπτυσσόμενων μερών στον τομέα αυτόν·

(6) το ψήφισμα του Συμβουλίου και των εκπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με ένα κοινοτικό πρόγραμμα πολιτικής και δράσης σε θέματα περιβάλλοντος και μακρόπνοης ανάπτυξης·

(7) ότι, δεδομένων των περιορισμένων πόρων, οι δράσεις ενημέρωσης και τα πρότυπα σχέδια που εκτελούνται σε στενή συνεργασία με τους τοπικούς εμπειρογνώμονες υπόσχονται το μέγιστο δυνατό πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα·

(8) ότι οι εσωτερικές και εξωτερικές πτυχές της πολιτικής της Κοινότητας σχετικά με το περιβάλλον πρέπει να εντάσσονται σε μια ολότητα, ώστε να δοθεί μια συγκροτημένη λύση στα προβλήματα τα οποία έθεσε η διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το περιβάλλον και την ανάπτυξη, ιδίως όσον αφορά τις συνέπειες των παγκοσμίων περιβαλλοντικών μεταβολών επί του περιβάλλοντος στην Κοινότητα·

(9) ότι, στο πλαίσιο της διαχείρισης ενός σχεδίου, οιαδήποτε πρόταση σχεδίου στον τομέα της αναπτυξιακής συνεργασίας πρέπει να υποβάλλεται σε εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεών της, με τις κατάλληλες ειδικές διαδικασίες·

(10) ότι, ιδίως όσον αφορά τις κλιματικές αλλαγές και τη διατήρηση της ποικιλομορφίας και των βιολογικών και γενετικών πόρων (συμπεριλαμβανομένων των θαλασσών, των ακτών και του εδάφους), ένα τοπικό συμβάν έχει αδιαμφισβήτητες συνέπειες για ολόκληρο τον πλανήτη και τις μέλλουσες γενεές και, ως εκ τούτου, για την ευημερία, την υγεία και την ασφάλεια των πολιτών της Κοινότητας, κυρίως όσον αφορά την πρόσβαση στους γενετικούς πόρους·

(11) ότι τα χρηματοδοτικά μέσα που διαθέτει σήμερα η Κοινότητα σε θέματα διατήρησης και μακρόπνοης ανάπτυξης θα μπορούσαν να συμπληρωθούν καταλλήλως·

(12) ότι πρέπει να θεσπισθούν διατάξεις για τη χρηματοδότηση των δράσεων που προβλέπει ο παρών κανονισμός·

---

(1) ΕΕ αριθ. C 20 της 24. 1. 1996, σ. 4.
(2) ΕΕ αριθ. C 82 της 19. 3. 1996, σ. 18.
(3) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 9ης Μαΐου 1996 (ΕΕ αριθ. C 152 της 27. 5. 1996, σ. 56), κοινή θέση του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1996 (ΕΕ αριθ. C 264 της 11. 9. 1996, σ. 28) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Νοεμβρίου 1996 (ΕΕ αριθ. C 362 της 2. 12. σ. 33).

(13) ότι είναι σκόπιμο να οριστούν οι διαδικασίες εκτέλεσης, και ιδίως η μορφή της δράσης, οι ενισχυόμενοι και οι διαδικασίες λήψεως αποφάσεων·

(14) ότι ένα ποσό δημοσιονομικής αναφοράς κατά την έννοια του σημείου 2 της δήλωσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 6ης Μαρτίου 1995 [1], εγγράφεται στον παρόντα κανονισμό για όλη τη διάρκεια του προγράμματος, χωρίς να θίγονται οι αρμοδιότητες της αρχής που είναι αρμόδια για τον προϋπολογισμό, όπως καθορίζονται στη συνθήκη,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Η Κοινότητα παρέχει χρηματοδοτική ενίσχυση και τεχνική συνδρομή σε δράσεις που διεξάγονται στις αναπτυσσόμενες χώρες και επιτρέπουν ευκολότερα στον πληθυσμό των χωρών αυτών να εντάξουν στην καθημερινή τους ζωή την προστασία του περιβάλλοντος και τις αντιλήψεις της αειφόρου ανάπτυξης.

2. Η δυνάμει του παρόντος κανονισμού βοήθεια συμπληρώνει και ενισχύει την παρεχομένη δυνάμει άλλων νομοθετημάτων περί αναπτυξιακής συνεργασίας, προκειμένου να συνεκτιμώνται πλήρως οι περιβαλλοντικοί παράγοντες στα κοινοτικά προγράμματα.

Άρθρο 2

1. Οι δράσεις προς εφαρμογή βάσει του παρόντος κανονισμού αφορούν κατά προτεραιότητα τους ακόλουθους τομείς:

— βοήθεια προς τις αναπτυσσόμενες χώρες κατά το σχεδιασμό και την εφαρμογή εθνικών στρατηγικών για μακρόπνοη και δίκαιη ανάπτυξη, συμπεριλαμβανομένων των παγκόσμιας κλίμακας περιβαλλοντικών θεμάτων και των στρατηγικών που απορρέουν από διεθνείς συμβάσεις,

— βελτίωση των πολιτικών και των πρακτικών για τη διαχείριση και διατήρηση των οικοσυστημάτων, για τη μακρόπνοη χρησιμοποίηση των ανανεώσιμων φυσικών πόρων και για τη χρησιμοποίηση των μη ανανεώσιμων φυσικών πόρων με σεβασμό του περιβάλλοντος,

— διατήρηση της βιολογικής ποικιλομορφίας:

  — με την προώθηση και την ανάπτυξη μεθόδων που αποσκοπούν σε μακρόπνοη και δίκαιη χρησιμοποίηση των πόρων της βιολογικής ποικιλομορφίας,

  — με τη διατήρηση των οικοσυστημάτων και βιοτόπων, που είναι απαραίτητα για να εξακολουθήσει να υπάρχει ποικιλία ειδών και για να επιβιώσουν τα είδη υπό εξαφάνιση,

  — με τον καθορισμό και την αξιολόγηση των πόρων της βιολογικής ποικιλομορφίας,

— διατήρηση των περιοχών υψηλής περιβαλλοντικής σημασίας ή/και των διαπεριφερειακών οικοσυστημάτων, όπως είναι τα θαλάσσια οικοσυστήματα και οι παράκτιες περιοχές, οι υδρολογικές λεκάνες, οι λεκάνες απορροής ποταμών/λιμνών, τα υπόγεια ύδατα με την πρόληψη της ρύπανσης και με τη μείωση των πηγών ρύπανσης και υποστήριξη των πρωτοβουλιών για τη μακρόπνοη διαχείριση αυτών,

— βελτίωση της προστασίας και διαχείρισης του εδάφους στους τομείς της γεωργίας, της κτηνοτροφίας, των δασών και της καταπολέμησης της απερήμωσης,

— βελτίωση του περιβάλλοντος και της χωροταξίας με το σχεδιασμό της πολεοδόμησης και την εφαρμογή πρότυπων σχεδίων και προγραμμάτων προσαρμοσμένων από τεχνολογική άποψη όσον αφορά τις μεταφορές, τα απόβλητα, τα λύματα, τον εφοδιασμό σε πόσιμο νερό και την ατμοσφαιρική ρύπανση,

— χρήση και μεταφορά τεχνολογιών προσαρμοσμένων στις απαιτήσεις και τις ανάγκες του τοπικού περιβάλλοντος, ιδιαίτερα στον τομέα της ενέργειας και μάλιστα των ανανεώσιμων ενεργειών, λαμβάνοντας υπόψη τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις στο περιβάλλον και την προσαρμογή στην παραδοσιακή ζωή κάθε περιοχής,

— δράσεις με στόχο να αποφευχθούν οι βλαβερές για το κλίμα εκπομπές,

— βοήθεια για την αναπροσαρμογή των παραγωγικών διαδικασιών στις αναπτυσσόμενες χώρες και για την ευαισθητοποίηση των οικονομικών και κοινωνικών φορέων στις περιβαλλοντικές απαιτήσεις που ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις στο εμπόριο (π.χ. πρότυπα, επισήμανση, πιστοποίηση),

— ευαισθητοποίηση των τοπικών πληθυσμών στην αντίληψη της αειφόρου ανάπτυξης, ιδιαίτερα με την ενίσχυση ενημερωτικών εκστρατειών,

— πρωτοβουλίες για την προστασία των οικοσυστημάτων και των βιότοπων και διατήρηση της βιολογικής ποικιλομορφίας.

2. Επιλέξιμες μορφές δράσεων είναι οι ακόλουθες:

— πρότυπες δράσεις που εφαρμόζονται επιτόπου και μπορούν να συμβάλουν στη μακρόπνοη ανάπτυξη, την προστασία του περιβάλλοντος, και τη μακρόπνοη διαχείριση των φυσικών πόρων,

— διαμόρφωση κατευθυντηρίων γραμμών και λειτουργικών μέσων που έχουν σκοπό την προώθηση της μακρόπνοης ανάπτυξης και την ένταξη του περιβάλλοντος στην ανάπτυξη, ιδίως υπό μορφήν ολοκληρωμένων σχεδίων και προγραμμάτων διαχείρισης και οικονομικών μέσων,

— ανάλυση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σχεδίων, προγραμμάτων, στρατηγικών και πολιτικών μακρόπνοης ανάπτυξης και εκτίμηση του αντικτύπου τους στην κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη,

— καταγραφή, λογιστική και στατιστική καταχώρηση, προκειμένου να βελτιωθούν τα περιβαλλοντικά δεδομένα και δείκτες.

3. Ιδιαίτερη προσοχή θα δοθεί:

— σε σχέδια που προκύπτουν από τοπικές πρωτοβουλίες και σε σχέδια που αποσκοπούν σε μακρόπνοη διαχείριση υπό μορφή καινοτόμων και χαμηλού κόστους μέτρων,

[1] ΕΕ αριθ. C 102 της 4. 4. 1996, σ. 4.

— στις δράσεις ανάπτυξης των θεσμικών και λειτουργικών δυνατοτήτων στις αναπτυσσόμενες χώρες τόσο σε εθνικό όσο και σε περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο, συμπεριλαμβανομένης της υποστήριξης στους μη κυβερνητικούς οργανισμούς,

— στην προηγούμενη διαβούλευση με τους τοπικούς πληθυσμούς, συμπεριλαμβανομένων των ιθαγενών κοινοτήτων και εν συνεχεία συμμετοχή και προσχώρησή τους κατά τον προσδιορισμό, το σχεδιασμό και την εκτέλεση των δράσεων. Ο ρόλος και η ιδιαιτερότητα των γυναικών θα λαμβάνονται ειδικότερα υπόψη,

— στις δράσεις περιφερειακού χαρακτήρα ή οι οποίες συμβάλλουν στην ενίσχυση της περιφερειακής συνεργασίας στον τομέα της αειφόρου ανάπτυξης.

Άρθρο 3

Δικαιούχοι της ενίσχυσης και εταίροι της συνεργασίας είναι όχι μόνο τα κράτη και οι περιοχές αλλά και αποκεντρωμένες υπηρεσίες, περιφερειακές οργανώσεις, δημόσιες υπηρεσίες, παραδοσιακές ή τοπικές κοινότητες, φορείς και βιομηχανίες του ιδιωτικού τομέα, συμπεριλαμβανομένων και των συνεταιρισμών και μη κυβερνητικών οργανισμών, και αντιπροσωπευτικών οργανώσεων του τοπικού πληθυσμού.

Άρθρο 4

1. Τα μέσα που μπορούν να εφαρμοστούν στο πλαίσιο των δράσεων του άρθρου 2, περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων μελέτες, τεχνική βοήθεια, εκπαίδευση και κατάρτιση ή άλλες υπηρεσίες, προμήθειες και εργασίες καθώς και λογιστικούς ελέγχους και αποστολές αξιολόγησης και ελέγχου.

2. Η κοινοτική χρηματοδότηση μπορεί να καλύπτει τόσο τις επενδυτικές δαπάνες, εξαιρουμένης της αγοράς ακινήτων, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι το σχέδιο πρέπει στο μέτρο του δυνατού να επιδιώκει μεσοπρόθεσμη βιωσιμότητα, όσο και τις τακτικές δαπάνες (διοίκησης, συντήρησης και λειτουργίας).

Εντούτοις, εκτός των προγραμμάτων κατάρτισης, εκπαίδευσης και έρευνας, οι δαπάνες αυτές μπορούν κατά γενικό κανόνα να καλύπτονται μόνο κατά την εναρκτήρια φάση και εν συνεχεία η κάλυψή τους μειώνεται σταδιακά.

3. Για κάθε δράση συνεργασίας επιδιώκεται η συμβολή των εταίρων που ορίζονται στο άρθρο 3. Η συμβολή αυτή θα ζητείται στα πλαίσια των δυνατοτήτων των συγκεκριμένων εταίρων και αναλόγως του χαρακτήρα κάθε δράσης.

4. Μπορούν να αναζητηθούν δυνατότητες συγχρηματοδότησης από άλλες πηγές, ιδίως τα κράτη μέλη και τους οικείους διεθνείς οργανισμούς όπως το παγκόσμιο ταμείο προστασίας του περιβάλλοντος.

5. Λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα ώστε να τονίζεται ο κοινοτικός χαρακτήρας των χορηγούμενων δυνάμει του παρόντος κανονισμού ενισχύσεων.

6. Για την επίτευξη των στόχων της συνοχής και της συμπληρωματικότητας που ορίζονται από τη συνθήκη και για την εξασφάλιση της βέλτιστης αποτελεσματικότητας του συνόλου των εν λόγω δράσεων, η Επιτροπή μπορεί να λαμβάνει κάθε αναγκαίο συντονιστικό μέτρο, ιδίως:

α) καθιέρωση συστήματος για την ανταλλαγή και τη συστηματική ανάλυση πληροφοριών σχετικά με τις χρηματοδοτούμενες δράσεις και τις δράσεις των οποίων η χρηματοδότηση προβλέπεται από την Κοινότητα και τα κράτη μέλη·

β) συντονισμό στον τόπο εφαρμογής των δράσεων, στα πλαίσια τακτικών συνεδριάσεων και ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ, αφενός, των αντιπροσώπων των δικαιούχων χωρών και, αφετέρου, των αντιπροσώπων της Επιτροπής και των κρατών μελών στη δικαιούχο χώρα.

7. Προκειμένου να υπάρξει όσο το δυνατόν μεγαλύτερος αντίκτυπος σε συνολικό και εθνικό επίπεδο, η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, αναλαμβάνει κάθε απαραίτητη πρωτοβουλία ώστε να εξασφαλισθεί σωστός συντονισμός και στενή συνεργασία με τις δικαιούχες χώρες καθώς επίσης και με τους χρηματοδότες και άλλους ενδιαφερόμενους διεθνείς οργανισμούς, ιδίως αυτούς που συμμετέχουν στο σύστημα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 5

Η χρηματοδοτική στήριξη που παρέχεται με βάση τον παρόντα κανονισμό λαμβάνει τη μορφή μη επιστρεπτέων ενισχύσεων.

Άρθρο 6

Το ποσό της δημοσιονομικής αναφοράς για την εκτέλεση του παρόντος προγράμματος για το διάστημα 1997-1999, είναι 45 εκατομμύρια Ecu.

Η αρχή που είναι αρμόδια για τον προϋπολογισμό εγκρίνει τις ετήσιες πιστώσεις στα όρια των δημοσιονομικών προοπτικών.

Άρθρο 7

1. Η Επιτροπή αναλαμβάνει την εξέταση, τη λήψη αποφάσεων και διαχείριση των δράσεων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, σύμφωνα με τις ισχύουσες δημοσιονομικές και άλλες διαδικασίες, και κυρίως αυτές που προβλέπονται στο δημοσιονομικό κανονισμό που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

2. Οι αποφάσεις για δράσεις των οποίων η χρηματοδότηση δυνάμει του παρόντος κανονισμού υπερβαίνει τα 2 εκατομμύρια Ecu ανά δράση, λαμβάνονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 8.

Η Επιτροπή ενημερώνει συνοπτικά την επιτροπή του άρθρου 8 για τις αποφάσεις χρηματοδότησης που προτίθεται να λάβει όσον αφορά σχέδια και προγράμματα των οποίων το ύψος δεν υπερβαίνει τα 2 εκατομμύρια Ecu. Η ενημέρωση αυτή πραγματοποιείται το αργότερο μία εβδομάδα πριν από τη λήψη της απόφασης.

3. Η Επιτροπή έχει την εξουσία να εγκρίνει, δίχως να προσφύγει στη γνώμη της επιτροπής του άρθρου 8, τις επιπλέον αναλήψεις υποχρεώσεων οι οποίες είναι απαραίτητες για την κάλυψη των υπερβάσεων που προβλέπονται ή εγγράφονται στα πλαίσια των δράσεων αυτών, εφόσον η υπέρβαση ή η πρόσθετη ανάγκη είναι κατώτερη ή ίση με το 20 % της αρχικής δέσμευσης που ορίζεται από την απόφαση χρηματοδότησης.

4. Κάθε συμφωνία ή σύμβαση χρηματοδότησης που συνάπτεται δυνάμει του παρόντος κανονισμού, προβλέπει ότι η Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο μπορούν να προβαίνουν σε επιτόπου έλεγχο, σύμφωνα με τις συνήθεις ρυθμίσεις τις οποίες ορίζει η Επιτροπή στο πλαίσιο των ισχυουσών διατάξεων, ειδικότερα τις ρυθμίσεις του χρηματοδοτικού κανονισμού ο οποίος εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Κοινοτήτων.

5. Όταν, στο πλαίσιο μιας δράσης, συνάπτεται σύμβαση χρηματοδότησης μεταξύ της Κοινότητας και της δικαιούχου χώρας, αυτή προβλέπει ότι η πληρωμή των φόρων, δασμών και άλλων επιβαρύνσεων δεν χρηματοδοτείται από την Κοινότητα.

6. Η συμμετοχή σε προσκλήσεις για υποβολή προσφορών και σε συμβάσεις είναι ανοικτή, επί ίσοις όροις σε όλα τα φυσικά και νομικά πρόσωπα των κρατών μελών και της δικαιούχου χώρας, ενώ είναι δυνατό να επεκταθεί και σε άλλες αναπτυσσόμενες χώρες.

7. Οι προμήθειες πρέπει να κατάγονται από τα κράτη μέλη ή από την δικαιούχο χώρα ή από άλλη αναπτυσσόμενη χώρα. Σε εξαιρετικές και δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, οι προμήθειες είναι δυνατό να κατάγονται από άλλες χώρες.

8. Ιδιαίτερη προσοχή θα δοθεί:

— στην επιδίωξη αποδοτικότητας και μακρόπνοου αντικτύπου κατά το σχεδιασμό των προγραμμάτων,

— στο σαφή προσδιορισμό και την παρακολούθηση των στόχων και των δεικτών επίτευξης για όλα τα προγράμματα.

Άρθρο 8

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την αρμόδια γεωργική επιτροπή για την ανάπτυξη.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπει το άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στη ψηφοφορία.

Η Επιτροπή λαμβάνει τα προτεινόμενα μέτρα εφόσον αυτά είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

Εφόσον τα προτεινόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Αν, κατά τη λήξη της προθεσμίας τριών μηνών από την υποβολή της πρότασης, το Συμβούλιο δεν έχει αποφανθεί, η Επιτροπή λαμβάνει τα προτεινόμενα μέτρα.

Άρθρο 9

Μια φορά το χρόνο γίνεται, στο πλαίσιο κοινής συνεδρίασης των επιτροπών του άρθρου 8 παράγραφος 1, ανταλλαγή απόψεων, κατόπιν εισηγήσεως του αντιπροσώπου της Επιτροπής, σχετικά με τις γενικές κατευθύνσεις των δράσεων που θα εκτελεσθούν κατά το επόμενο έτος.

Άρθρο 10

1. Στο τέλος κάθε οικονομικού έτους, η Επιτροπή υποβάλλει ετήσια έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, με συνοπτική παρουσίαση των δράσεων που χρηματοδοτήθηκαν κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους καθώς και αξιολόγηση της εκτέλεσης του παρόντος κανονισμού κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους.

Στη σύνοψη περιλαμβάνονται ιδίως πληροφορίες τόσο για την ποιότητα, όσο και για την ποσότητα των σχεδίων που χρηματοδοτήθηκαν, για τα αποτελέσματα των σχεδίων που υλοποιήθηκαν και για τους φορείς με τους οποίους συνήφθησαν οι συμφωνίες ή συμβάσεις εκτέλεσης. Η έκθεση περιλαμβάνει επίσης σύνοψη με ποσοτικά στοιχεία των εξωτερικών αξιολογήσεων που πραγματοποιήθηκαν, ενδεχομένως, σχετικά με ειδικότερες δράσεις.

2. Η Επιτροπή προβαίνει τακτικά σε αξιολόγηση των χρηματοδοτουμένων από την Κοινότητα δράσεων ώστε να εκτιμάται κατά πόσον οι στόχοι των δράσεων αυτών έχουν επιτευχθεί και να χαράσσονται οι κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των μελλοντικών δράσεων. Η Επιτροπή υποβάλλει στην επιτροπή του άρθρου 8 περίληψη των αξιολογήσεων οι οποίες θα μπορούν ενδεχομένως να εξετασθούν από την εν λόγω επιτροπή. Οι εκθέσεις αξιολόγησης είναι στη διάθεση των κρατών μελών.

3. Η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη, το αργότερο εντός ενός μηνός από την απόφασή της, για τις δράσεις και τα σχέδια που έχουν εγκριθεί, αναφέροντας τα ποσά, το χαρακτήρα τους, τις δικαιούχους χώρες και τους εταίρους.

4. Ο οδηγός χρηματοδότησης που διευκρινίζει τους εφαρμοστέους προσανατολισμούς και τα κριτήρια για την επιλογή των σχεδίων δημοσιεύεται και ανακοινώνεται στα ενδιαφερόμενα μέρη από τα γραφεία της Επιτροπής, συμπεριλαμβανομένων των αντιπροσωπειών της Επιτροπής στις δικαιούχους χώρες.

Άρθρο 11

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 22 Απριλίου 1997.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. VAN AARTSEN